

Тут ми були маленькими дітьми.
День жвавий, сонячний; і раптом — тихо,
тінно,
Снує павук вологе павутиння
Поміж гіллям, гілками, між гільми
Великими... Тут пень столітній тліє,
Тут мох росте, тут світла кров темніє,
Тут груди переповнились грудьми —
Це тайна, тайна, тайна! На, візьми!

І груди переповнились грудьми.
Руда лисиця перебігла, збігла,
Пала опале листя. Тут любили,
На жовтім листі тут лежали ми
І цілувались... О, я пам'ятаю,
Що між лопаток ніжний відтиск маю —

Ламке тавро кленового листка.
Це тайна, тайна, тайна! Не зникай!
Ламке тавро кленового листка —
Це все, що нам природа залишила.
Вона так гордо, гірко відступила,
Нас кинувши у глибині мішка
Чотиристітнього... Ми зрідка чуєм звуки,
Немов торкають камінь свіжі руки
І хтось нам цростягає оберіг...
Це тайна, тайна, тайна! Сльози, сміх...

1981

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

